

en Tilbagegang i Postvæsenet. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning imod den høitærede Minister, at jeg tror ikke, det er heldigt, at Postinspektøren bor i Kjøbenhavn. Ganste vist veed jeg meget godt, at det at flytte ham til Aarhus i og for sig ingen Betydning har, naar det ikke tillige betød, at der skulde foregaa en Forandring i Postinspektørens Stilling. Det fremgik jo da ogsaa noksom af den høitærede Ministers Udtalelser, at Postinspektørens Gjerning egentlig tilbøds er en Kontormands, idet han fremhævede, at de to Postinspektører og Overpostmesteren havde saa Meget at konferere om, hvorledes der skulde træffes samstemmende og ensartede Beslutninger, at det var nødvendigt, at de vare samlede. Men denne Del af Embedets Forvaltning burde aabenbart henlægges under en Generalpostdirektør. Zeilen ligger, som ogsaa flere Gange fremhævet her i Salen, aabenbart i den Ordning, man fik i 1874. Naar ikke det, at Postinspektøren flyttes til Aarhus, skulde betegne, at han ikke mere skulde være Kontormand, men væsentlig Inspektør, indrømmer jeg selvfølgelig, at han ligesaa godt kan bo i Kjøbenhavn, thi det er klart nok, at den Afstand, der nu er imellem Kjøbenhavn og Sjælland, ganste vist er, som den høitærede Minister udtrykte sig, forsvindende i Forhold til de Keiser, han skal gjøre, naar han skal udføre sine Inspektioner. Jeg skal fremhæve en Ulempe, det har, at Postinspektøren ikke er, maa jeg sige, omtrent stadig paa Keiser, og det er den, at der ikke bliver den Ensartethed i Postadministrationen, som det var ønskeligt. Jeg skal erkjende, og jeg har før udtalt det her, at der er Postdistrikter, hvor Postadministrationen er ganske fortrinlig, og hvor Postvæsenet er ordnet paa den allerhøifsigtmæssigste Maade, men der er enkelte andre, hvor man synes, at selv de simpleste Ting ikke kunne blive gennemførte. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til de Exempler, som et æret Medlem (M. Pedersen) nylig har fremdraget, og hvorom han har stillet Forslag. Der foregaa, om end ikke slet saa gælle, saa dog lignende Ting andre Steder, der vise, at der langtfra er den Ensartethed i Postadministrationen, som ønskeligt var. Vi vide jo Alle, at Byerne have den store Fordel, at de faae Post flere Gange om Dagen; jeg forlanger ikke, at man skal komme saa vidt paa Landet, ialtfald ikke før Tiden, at Posten omdeles flere Gange daglig, men det er jo bekendt, at der er Egne, og det de mest frugtbare Egne af Landet, hvor man dog er naaet til, at Breve og Aviser ombæres til Adressaterne hver Dag. Det siges i den Betænkning, vi her forhandle, i en Skrivelse fra den høitærede Minister eller Post-

bestyrrelsen, at der er Egne af Landet, hvor dette ikke vil finde Sted i en overfærdelig Fremtid; det maa man jo finde sig i, det er en Følge af Naturforholdene, at den daglige Omdeling ikke kan lade sig gjøre der, uden at det vilde koste altfor Meget, men saa synes jeg dog, det er et saare berettiget Ønske, ja jeg vil sige Fordring, at man idetmindste faar Brevudbyringssteder indrettede paa en saadan Maade, som kan være tjenlig for hele Befolkningen, ogsaa for den tyndt spredte Befolkning; men i saa Henseende er det netop, at jeg paaanker og ikke vil blive træt af at gjentage det, at der er en meget stor Uensartethed tilfede, idet der, som sagt, er forskjellige Postkredse, hvor Alt er i Orden, og andre, hvor dette ikke er Tilfældet. Det bør nemlig kun paa Postmesteren, hvorledes han tager Sagen, om han er mere eller mindre nidkjær, og om han har mere eller mindre Omfigt; hvis han ikke har det praktiske Blik, saa bliver det derefter, har han det derimod, saa er det, man faar en Ordning, man kan være tjent med, men det kan paa ingen Maade være rigtigt, at man i visse Kredse ikke alene skal mangle den daglige Ombæring, som man har i andre, men ogsaa ellers skal stilles daarligere, end man er stillet andre Steder i Landet. Det kan ikke andet end vække Utilfredshed, og jeg kan ikke sige Andet, end at dette maa være en Følge af, at Overledelsen er betroet Kontorfolk og ikke praktiske Folk, der færdes ude omkring. Man kan ikke sidde her og se paa Kortet, hvorledes det forholder sig; det kan jo være godt nok, at man kan have Kort og fortrinlige Kort at se efter paa, men man kan ikke se efter paa Kortene, hvorledes Bestyrrelsen foregaa, og den forandrer sig jo Ar efter Ar. Netop derfor er det nødvendigt, at der foregaa en stadig Inspektion, om jeg saa maa sige, og man kan heller ikke se paa Kortet, om en Postmester er mere eller mindre nidkjær eller har mere eller mindre Omfigt. Jeg kan derfor ikke erkjende, naar Postinspektøren skal svare til sit Navn og navnlig være den i Postbestyrrelsen, der skaffer, saavidt gjørligt, en ensartet Administration af Postvæsenet tilveie for Landets og for Byernes Bedkommende, at det er rigtigt at overlade det Hele til de enkelte Postmestere; jeg tror, at deraf flyder flere Ulemper, og at dette fremkalder en ikke ringe Del af de Klager, der komme. Jeg vilde derfor for min Part sætte overmaade megen Pris paa, at man fik en Postinspektør til den Gjerning, som man vistnok fra Først af har ment skulde være denne Embedsmands. Det er muligt, at man derved bliver nødt til at oprette Generalpostdirektørembedet igjen,